Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8408
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

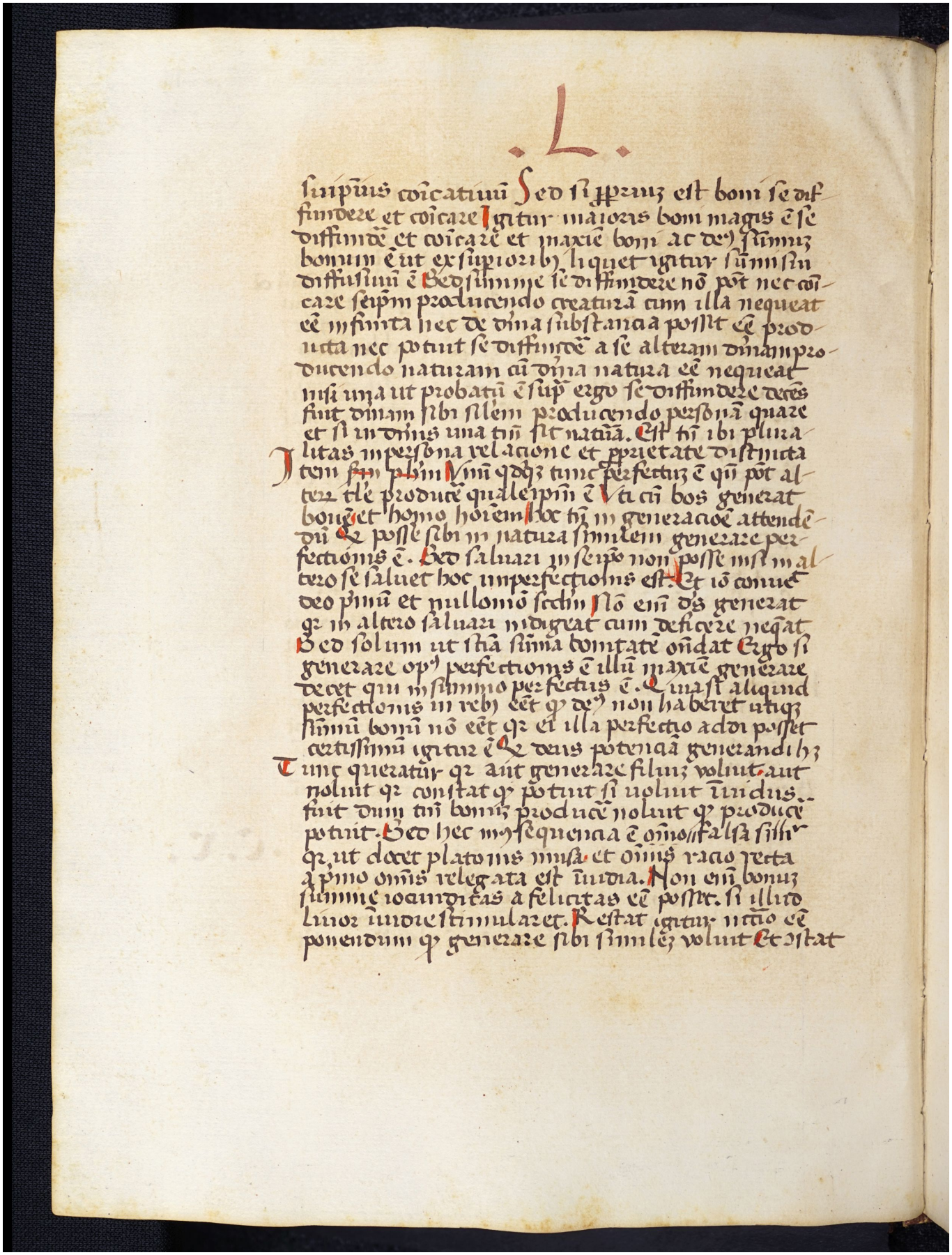

.L.

supnus communicatiuum Sed si ppetuus est bonum se diffundere et comunicare Igitur maioris bonum magis est se diffundere et comunicare et maxime bonum ac deus summus bonum est ut ex superioribus liquet igitur summum diffusiuum est Sed summe se diffundere non potest nec communicare seipsum producendo creaturam cum illa nequeat esse infinita nec de diuina substantia a posset esse producta nec potuit se diffundere a se alteram diuinam producendo naturam cum diuina natura esse nequeat nisi una ut probatum est sup ergo se diffundere deus fuit diuinam sibi similem producendo personam quare et si in diuinis una tm sit natura. Est tm ibi pluralitas in persona relatione et proprietate distincta tem sum plurim Vnum quidem tunc perfectius est qui potest alterum tale producere qualemcumque est Vt cum bos generat bouem et homo hominem hoc tm in generatione attendendum Quod posse sibi in natura similem generare perfectionis est. Sed saluari in seipso non posse inest in altero se saluet hoc imperfectionis est. Et ideo conuenit deo primum et nullomodo secundum Non enim dis generat quia in altero saluari indigeat cum deficere negat Sed solum ut ipsa summa bonitate omnidat Ergo si generare optimum perfectionis est illum maxime generare decet qui in summo perfectus est. Quia si aliquid perfectionis in rebus deest quod deus non haberet utique summum bonum non esset quia et illa perfectio addi posset certissimum igitur est Quod deus potentia generandi hinc queratur quia aut generare filium voluit aut noluit quia constat quod potuit si uoluit Tunc dus fuit dum tm bonum producere noluit quod producere potuit. Sed hec mg sequentia a est omnino falsa sillr quia ut dicit platonis mmsa et omnis ratio recta a primo omnis relegata est iudia. Non enim bonum summe iocunditas a felicitas esse posset. si illud timor iudice stimularet. Restat igitur ratio esse ponendum quod generare sibi similem voluit Et ostat